

Die verhoor van JaHshua Messias heropen deur Dr. Wesley A. Swift 24 April 1964

Die verhoor van JaHshua ons Messias is n onderwerp wat min verstaan word, en ook die gebeure wat dit voorafgegaan het. Dit behels noodwendig 'n studie van die Joodse siel, die wese daarvan, die Jood se houding, die regsprosesse en die politiese aktiwiteite daarvan. Dit moet verstaan word dat hulle hulself aanhoudend identifiseer het met 'n wêreldrevolusie, en met strategieë vir die vernietiging van die ware volgers van die Messias met dieselfde intensiteit, en dieselfde ywerige begeerte om haar te verpletter, soos wat hulle dit in die dae van JaHshua se bediening getoon het.

Voordat ons na die tafereel van hierdie gebeure en verder deur die gebeurtenisse van die Skrif sal gaan, is daar sekere dinge wat ons oor Palestina moet weet tydens die lewe van die Messias.

Tydens die bediening van die Mens JaHshua, die belligaming van Elohim, die Messias, die Koning, het Hy onder Sy volk beweeg, gepraat, die koninkryk verkondig, die oë van blindes ooggemaak en die ore van dowes geopen; wonderwerke verrig, sodat selfs Rome, in sy gemaklike eerste benadering tot JaHshua se bediening, ook getuig het deur hul landvoog in die stad Jerusalem en deur die vele gesante wat hulle gestuur het om hierdie sake in die land Palestina te ondersoek dat Hy geen gevaar vir Rome ingehou het nie.

Die feit bly staan dat dit wat 'n raaisel gebly het, selfs vir Rome, was die haat en die vyandigheid van die amptelike Jodedom in Palestina, teen 'n Man, wat volgens hul rekords en alles wat hulle in staat was om bymekaar te maak terwyl hulle die land Palestina deursoek het, was om goed te doen aan diegene wat sy genesende hand nodig gehad het, en om woorde te spreek wat geestelike lewe en hoop aan Sy volk gegee het. In al hierdie uitsprake van Rome was hul gevolgtrekking: "Ons sien geen rede waarom daar so n vyandigheid teen hierdie individu bestaan nie."

Maar in die land Palestina tydens hierdie gebeurtenisse moet u die volgende weet: Palestina was onder die beleg van Rome en was 'n Romeinse provinsie. Die voortdurende administrasie van Rome oor hierdie provinsie was deurlopend vanaf die eerste uur van sy verowering, tot aan die tyd toe die verbrokkeling van die provinsie plaasgevind het onder die Romein Titus.

Dit is ook bekend dat die Palestina-provinsie funksioneer het onder n stelsel wat 'n teokrasie genoem kan word. Dit was die algemene beleid van Rome om vryheid van interne administrasie aan die provinsies toe te staan indien hulle reeds so 'n vorm van regering gehad het.

Die land Palestina het 'n her-immigrasie gehad van die ware stamme van Juda en Benjamin na hul

sewentigjarige ballingskap. Hulle wou die stad Jerusalem herbou. Dit het vroeër plaasgevind toe hulle in die dae van Mede-en-Persië Babilon verlaat het en na hul vaderland teruggekeer het om die tempel en die stad Jerusalem te herbou.

Saam met hulle het 'n verbasterde menigte onassimileerbare mense saamgekom wie geen deel of lotgeval met die Huis van Juda en Benjamin gehad het nie; dieselfde bose mag wat die antieke Babilonië domineer het en wie later na Pergamus verhuis het om hul hoofkwartier en beheer daar te vestig.

Dit was dan hier waar JaHshua met die gemeente van Pergamus gepraat het deur die lippe en visioen van Johannes, toe Hy in die Boek van Openbaring van Pergamus sê: "Dit is hier waar Satan se setel is." Hier het die Huis van Herodes en ander magte hul gesag uitgebrei en deur hul mag die geldbeheer oor Rome gemanipuleer en het hulle beheer verkry en ingekoop in die koningskap van die provinsie onder die Romeinse goewerneur. Herodes, die koning van die Jode, het heerser oor Palestina geword en was op die troon ten tye van die geboorte van ons Messias.

Die huis van Herodes sou die administrasie behou tot na die dood van Herodes die Tweede; die Tetrarg, soos wat hy bekend was en het die administrasie behou ten tyde van die verhoor van JaHshua ons Messias. Dit is van redelike betekenis dat die tempel in Jerusalem deur 'n hoëpriesterdom beheer was. Dit moet verstaan word dat Israel in die dae van Moses deur 'n hooggeregshof regeer was wat uit 71 persone bestaan het. Hierdie hooggeregshof, selfs in die tyd van die konings, wat in die tyd van Saul en Dawid en Salomo bestaan het, was die ware gesag vir die vervolging en die verhoor van enige sake wat halsmisdade was of selfs kleiner misdrywe wat onder die verskillende terreine van hierdie administrasie geressorteer het.

Hierdie was dus nie 'n Joodse hof nie. Hierdie was 'n hof van die adamitiese ras, wat bedryf was met die hoogste standaard van regspraak, het beide in die burgerlike en geestelike reg gefunksioneer, en is deur hierdie koninkryk erken as die hoogste administratiewe gesag. Appèlle kon altyd in enige aangeleentheid deur die priesteramp na hierdie hof gebring word.

Dus, ná die verstrooiing en verdeling van die tien stamme van Israel in ballingskap, en Juda en Benjamin daarna tot gevangenskap in die dae van Nebukadnesar, het hierdie hof nie gefunksioneer alvorens Juda en Benjamin eers teruggekeer het om die stad Jerusalem te herbou nie.

Toe het hierdie bose, verbasterde menigte, vanuit die land van die Herodiërs en Pergamus, en diegene wat hulself by die terugkerende groepe Juda en Benjamin aangesluit het, hulself verbind met die heropbou van die stad Jerusalem. Daar was dus gedurende daardie tyd 'n verdeeldheid onder die volk. Die Hebreuse bevolking van Palestina was verdeeld onder die mense

wat Juda en Benjamin gevorm het. As ons hierdie mense vandag, in hul tweede migrasies, sou identifiseer, sou hulle hulle die 'Normandiërs' en die Germaanse volk genoem word, wie se koms na Europa presies met hul uittoeg voor die val van Jerusalem in 70 nM gebeur het.

Dit is belangrik dat wanneer ons verwys na hierdie mense; ons daarop sal let dat Juda en Benjamin 'n historiese agtergrond gehad het. Hulle het die geloof gehad, ook die godsdiens (Torah) wat aan hulle gegee was in die dae van Moses.

Die (ware) Fariseërs het in baie diep waarheid geglo. Hulle het in die opstanding geglo; hulle het in die wette van God geglo; hulle het geglo in wat bekend gestaan het as die mondelinge reg. Die geskifte van die profete soos Jeremia, Jesaja en andere, was tot die kennis van die wet gevoeg, en dit, tesame met die geestelike verbode en beloftes, het die basis gevorm vir hul besluite en optrede, sowel as vir hul hoop en verwagtinge. Dit is waarom die advies van die geestelike leiers, wat die mondelinge wetgewing opgemaak het, eens genoem is, die Mishnah-wet, maar wat vandag onder verkeerde gebruik is.

Die Fariseërs het in die opstanding geglo. Daar was nie veel daarvan deur Moses in sy geskifte bespreek nie, maar is bespreek deur Job, wat hom voorafgegaan het, en deur die ander profete wat vertroue gehad het in sy voorspelde verwagtinge. Behalwe dat hulle "opstandingsmense" was, het die Fariseërs ook in die wette van God geglo en dit geleer; ook in die beloftes van God; die uiteindelijke koninkryk wat moes kom; ook die soewereiniteit van die blanke ras; en die uiteindelijke dinge wat God daardeur sou laat plaasvind. Die ontwikkeling van die twee koninkryke in die tyd van Jerobeam, en hulle verstrooiing deur ballingskap, en die hervestiging van die tien stamme van Israel in Wes-Europa, het die Fariseërs van Juda en Benjamin nie naby die deel van die koninkryk gebring wat lankal verlore geraak het tydens die dae van Rehabeam, die seun van Salomo nie. Maar hulle lot sou weer in latere dae herenig word.

Nou was daar 'n ander groep mense in Palestina teenwoordig, genoem die Sadduseërs. Wie was hulle? Die Sadduseërs was saamgestel uit Hetiete, Kanaäniete, Amalekiete, Herodiane, Hashdiums. En hierdie volke was glad nie die afstammeling van Abraham nie, maar het hulleself hulleself Jode genoem, en die volke wat onder hulle proklamasie in die land gewoon het, was Jode genoem, alhoewel die woord 'Jood' oorspronklik van die woord 'Jehudhim' gekom het, wat "vervloek" beteken. Die feit bly staan dat hierdie Sadduseërs uit die agtergrond van heidense filosofieë gekom het wat eerste vir Indië en ander dele van die aarde beïnvloed het. Hulle het gehelp om hierdie godsdienste op te bou en te oorheers, en hulle was ywerige reïnkarnasioniste. Hulle het met die konsep gewerk dat dit nie 'n verskil maak wat met hulle op aarde gebeur het nie, hulle sou terugkeer om die rykdom wat hulle bymekaargemaak het en die mag

wat hulle opgedoen in besit te neem, en dat hulle self hul lewens sou aflê vir hierdie verowering van mag. Hulle het geen geestelike, etiese of morele verpligting teenoor enigiets gehad nie, behalwe hulle dors om mag te bekom. Hulle vorm deel van die Luciferiese adder nageslag. Hulle was nie afstammeling van Abraham nie, alhoewel hulle hulleself Jode genoem het, en hulle het hulself geheg aan die vreemde teokrasie wat in Palestina bestaan het in daardie tyd. Dit was hulle begeerte om die beheer te kry oor hierdie Tempel-teokrasie wat absolute gesag onder Rome gehad het. Toe kom die Sadduseërs en eis setels in die Sanhedrin.

Die Sanhedrin, gegrond op die beregting van die blanke ras van Judah en Benjamin en Levi het 71 regters gehad, en hierdie manne was nie net veronderstel om kundiges oor teologie te wees nie, maar ook kundiges oor die wet soos deur God gegee as 'n mandaat aan Sy ras in morele, etiese en maatskaplike probleme met 'n geestelike toepassing. Hulle moes manne van goeie inbors wees; hulle moes deur die volk gekies word vir hul hoë stand in die gemeenskap in die verskillende provinsies van daardie land, en is in daardie tyd deur algemene stemming as lede van die hof verkies.

Sedert die oprigting van die groot Sanhedrin was die lede voortdurend vervang deur manne wat deur die Sanhedrin self gekies is om voort te gaan met die administrasie binne die standarde van die Goddelike Wet (die Torah).

Onder die groot Sanhedrin was daar 'n mindere Sanhedrin, saamgestel uit 23 man. Hierdie hof kon sake verhoor soos moontlike doodstraf vir geweldsmisdade wat tot moord gelei het. Hierdie hof kon egter nie 'n teologiese misdad verhoor wat met godslastering verband hou nie. Dan was daar 'n derde hof, bestaande uit drie manne, wat slegs mindere griewe verhoor het. Dit is die laerhof genoem. Hulle het sake verhoor soos kleinskaalse diefstal. Al drie hierdie howe het volledige Sanhedrin opgemaak.

Regdeur die verloop van die geskiedenis was dit die regsproses. Rome het toegelaat dat hierdie administrasie van Palestina op Tempelvlak kon bly en die Sanhedrin het die hooggeregshof van hierdie land gevorm. Vandaar dat die Herodiane, daardie valse nie-Israeliete, wie JaHshua sou identifiseer as kinders van die duiwel, geëis het om 'n deel van die setels van die Sanhedrin te bekom en wel volgens hulle getalle. Ingevolge die Israelitiese wet en was dit nie vir die oorwinning deur Rome nie, sou die Huis van Juda hierdie volke as ongewenste gedeporteer het en sou hulle nooit toegelaat gewees het om maar enigsins enige politieke mag in hul land te hê nie.

Eendag sal Amerika ook ontwaak tot hierdie waarheid en hierdie ongewenste, onassimileerbare volke deporteer wat nog steeds dieselfde ondermyning pleeg soos wat hulle in die dae van JaHshua gedoen het.

Selfs toe die Sanhedrin saamgestel was, was die

Fariseërs nog steeds in die meerderheid. Die Sadduseërs het nie genoeg lede gehad om 'n verkiesing te wen nie. Hulle kon nie vir hulself 'n hoëpriester aanstel nie. Hulle het egter wel 'n geruime tyd beplan om hierdie mag te bekom. En gevolglik het 'n invloedryke man, wat baie dienaars en 'n magtige huishouding gehad het, Shamah, 'n Sadduseër van die Huis van Hashdium, en ook 'n familielid van die Huis van Kanaän, begeer om beheer oor die Tempel te verkry.

Hy het gesê: "Ek sal die volgende doen: Ek sal die Sadduseërs verloën en myself 'n Fariseër verklaar. Ek sal verklaar dat ek die beginsels van die Fariseërs aanvaar en dat ek in die opstanding glo, Moses volg en dat ek glo in die groot geestelike en morele wette, sowel as die geskrewe Wet. So sal ek onder die Fariseërs tel en die getal van die Fariseërs in die Sanhedrin verhoog, en hulle sal dan lede van my Huis moet kies." Dit was 'n tipiese Joodse truuk: Naamlik om te verklaar dat hy iets was wat hy nie is nie om politieke mag te verkry.

Ons het 'n woord in ons Engelse taal wat van daardie dag af tot nou gekom het; die woord is 'shame' (skande). Dit kom vanaf die naam van hierdie man, Shamah, want daar kan geen groter skande wees as vir iemand om 'n teologiese leuen te vertel om mag oor die Huis van God te verkry, om dit te verower en tot slawerny te bring nie. Dus het die valse Sadduseërs, met Romeinse aansien, in die Sanhedrin gesit en hulle as Fariseërs voorgedoen. En toe die verkiesing in 7VM kom, verkies hulle vir Annas, 'n Kanaänitiese hoëpriester. So het die Fariseërs dus die verkiesing verloor omdat die valse Fariseërs (Kanaäniete) een van hul eie as hoëpriester verkies het. Hulle het hul getal met elke daaropvolgende priesterskap vermeerder en aangesien vorige priesters van die boonste hiërargie van die regerende Huis lede van die groot Sanhedrin was, ten tye van ons Messias, is 12 by die 71 gevoeg. Dit het meegebring dat die lede wat stemreg gehad het in die Sanhedrin nou 83 was in stede van die 71 soos beveel deur die Mosaïese wet. Dit was hierdie 83 wat teenwoordig was by die verhoor van JaHshua, ons Messias.

Ek wil hê dat julle moet weet dat ons soms, tydens die lees van die bediening van JaHshua verwar word in die King James Version, (ook die 1933/53 Afrikaanse Vertaling) wat nie 'n oorspronklike teks is nie, deur die samestelling van diegene wat gehelp het met die vertaling daar van. Hulle wou verwarring skep in julle geloof en oor julle ras. Ons word verwar deur voortdurende verwysing na mense met misleidende name.

In werklikheid moes Fariseërs baie kere as kritici 'Shamah' of 'valse Fariseërs' vertaal gewees het. Ons sien dit in die vroeë Alexandrynse teks, en ook uit die Aramese teks. Die ware Fariseërs, met 'n ware insig,

was die teoloë van daardie tyd. Die Tempel was nie net in daardie tyd van JaHshua se kinderjare oorgeneem nie, maar ten tyde van sy bediening was dit oorheers deur hierdie Kanaänitiese priesters, wat die Tempel in 'n handelshuis omskep het. Hulle het gehandel in bedrog, selfs die diere vir offerandes verkoop. Hulle het die volk uitgebuit, besteel en belieg, en hulle het internasionale bank-praktyke op die trappies van die Tempel uitgevoer, en hulle het woeker tariewe gevra. Toe alreeds net soos nou! Tydens sy bediening het die Meester JaHshua omgedraai en vir hulle gesê: 'Julle het die huis van My Vader 'n hool gemaak van moordenaars, rowers en diewe.' En Hy het die geldwisselaars uit die tempel uitgedryf.

Tog het die teologie van (die ware) Israel voortgegaan. Daar was 'n jong onderwyser wat 'n briljante meester was met die naam Nikodemus. Hy het in 'n denkrigting onderrig wat een van die verdelende fasette van Israel se teologie was. Twee uitstaande manne het onderrig gegee. Een daarvan was Gamaliël, die ander een Nikodemus, wie die teologiese studente in die tempel onderrig het. Gamaliël was 'n goeie en eerlike man en het filosofieë geleer wat verband gehou met die denke van die mens. Hy het geleer dat God sou neerdaal om oortredings van die wet te vergewe, en dat die werking van sy Gees bekering sou bewerkstellig omdat Hy God was.

Nikodemus, ook 'n eerlike man, behorende aan 'n ander teologiese skool, selfs onder die Fariseërs, wat geleer het dat die individu sekere besluite sou moes neem en sekere beginsels sou moes aanvaar; anders kon hy in een of ander gebied gewerp word waar dit onmoontlik sou wees om hom te vind. Om hulle vandag te identifiseer, sou ons sê dat Nikodemus 'n Metodis was; en ons kan sê dat Gamaliël 'n Calvinis of 'n Baptis was, omdat hul teologie verband gehou het met die kwessies van genade.

Oorspronklik was die apostel Paulus deur Gamaliël geleer. Toe Paulus 'n vurige Christen geword het, sal u oplet dat sy leerstellings gevul is met genade, wat die invloed van die leerstelling van Gamaliël weerspieël, asook in die Openbaring van Paulus, wat hy later oor sy hemelse ervaring geskryf het. Hierdie Leraars van Israel het JaHshua elke dag gesien inkom en uitgaan van Jerusalem af. Hulle het die woorde wat Hy gespreek het, gehoor, en dit was die vervulling van profesieë wat hulle gehoor het. Op 'n tyd het hulle bymekaargekom om JaHshua te hoor praat. Hulle was regsgeleerdes, skrifgeleerdes en Fariseërs van regoor die hele Palestina en vanuit elke deel uit elke stad het hulle gekom om te hoor wat Hy sou sê en wat Hy sou doen. Die vergadering was deur die Fariseërs beplan om die Messias van JaHshua te evalueer.

Dit was op daardie vergadering waar die dak van die

gebou afgehaal is, en 'n man voor JaHshua neergesit is omdat die druk van die skare so groot was dat niemand meer die gebou kon binnekom nie, behalwe die wat al daar was.

Dit was hier waa r JaHshua na die man gedraai en gesê het: "Jou sondes is jou vergewe. Staan op, neem jou bed op en loop," wat n groot uitdaging aan die Fariseërs was. JaHshua het gesê: "Laat jou sondes vergewe word," en hulle het nie daarvan gehou nie; Hulle is deur die wonderwerk uitgedaag. Hy draai toe na hulle en sê: "Wat is nou vir My makliker om te sê: Jou sondes is jou vergewe, of "Neem jou bed op en loop?"

Dit was n openbaring van die Messias met genade wat slegs Jahweh kon bewys deur die vergifnis van oortredinge.

Ware Fariseërs het daardie dag daar gesit. Hulle het hierdie dinge gesien; en hoe die Skrifte voorspel het hoe hulle hierdie wonder sou aanskou. Hulle was verwonderd en het elkeen na sy eie huis gegaan en gesê: 'Ons het vandag groot dinge gesien.'

Maar met elke komende wonderwerk, met elke nuwe vertoon van Sy krag, het die vyandigheid van die Jode wat die Tempel beheer het, toegeneem. Hulle het die Sanhedrin oorheers, en was gekonfronteer met die feit dat daar nou 'n Messias is, wat in die dae van Herodes gevange geneem en doodgemaak moes gewees het toe die Jode se leërs na Betlehem opgeruk en die babas geslag het. Nou het hulle geweet dat Hy leef. Nou het hulle geweet dat die volk na Hom luister. Wat was die houding van die geestelike Jodedom? Gee lippediens aan die wette van Moses, maar werk volgens die wyse van die wette van antieke Babilon.

In die 22ste hoofstuk van Mattheüs word aan ons vertel dat die Fariseërs (Shamah-Fariseërs, die valse Fariseërs, die eintlike Sadduseërs) raad gehou het hoe hulle JaHshua in sy woorde sou probeer verstrengel. Dit sou hulle doen om Hom te beskuldig en te vernietig. Lees die 15de hoofstuk van Mattheus. Hulle het dus raad gehou oor hoe hulle Hom kon verstrengel in sy woorde.

Dit was slegs een fase van die sameswering. JaHshua het presies verstaan wat hulle besig was om te doen. Hy het elke gedagte van hulle geken.

In Mattheüs 23 sê hy vir hulle:

Mattheus 23

1 TOE het JaHWèshua die skare en Sy studente toegesprek [JeségiEl 34]

2 en gesê: Die skrywers (skrifgeleerdes) en die Fariseërs sit op die stoel van Moshè.

3 Alles wat hulle dan vir julle mag sê om te onderhou, onderhou en doen dit; **maar volgens hulle werke moet julle nie doen nie**, want hulle praat en doen nie.

4 Want **hulle bind pakke saam wat swaar en moeilik is om te dra**, en sit dit op die skouers van

die mense, maar self wil hulle dit nie met hulle vinger verroer nie. [JirmeJaH 8:17]

5 En hulle doen al hul werke om **deur die mense gesien te word**, en hulle maak hul gedenkseëls breed en die some van hul klere groot.

6 En hulle hou van die **voorste plekke** by die maaltye en die **voorste banke** in die vergaderings

7 en die begroetings op die markte en om deur die mense genoem te word: **my Rabbi (leermeester), my Rabbi!**

8 MAAR julle, laat julle jul nie my agbare noem nie, **want een is julle leermeester: Die Gesalfde, en julle is almal broers.**

9 En julle moet niemand op die Aarde julle vader noem nie, **want een is julle Vader**, Hy wat in die Hemele is. [Exodus 20:12]

10 Julle moet julle ook nie leermeesters laat noem nie, **want een is julle leermeester: Die Gesalfde.**

11 Maar die grootste van julle moet jul dienaar wees.

12 Wie homself verhoog, sal verneder word, en wie homself verneder, sal verhoog word.

13 MAAR wee julle, skrywers en Fariseërs, **tweegesigte**, want julle sluit die Koninkryk van die Hemele toe voor die adamiëte, **want julle gaan self nie in nie**, en die wat sou ingaan, laat julle nie toe om in te gaan nie.

14 Wee julle, skrywers en Fariseërs, tweegesigte, **want julle eet die huise van die weduwees op**, en doen vir die skyn lang gebede. Daarom sal julle 'n swaarder oordeel ontvang.

15 Wee julle, skrywers en Fariseërs, tweegesigte, **want julle trek rond oor see en Aarde om een bekeerling te maak; en as hy dit geword het, maak julle hom 'n kind van die hel**, twee maal erger as julle self.

16 Wee julle, blinde leiers, julle wat sê: Elkeen wat sweer by die Tempel - dit is niks nie; maar elkeen wat sweer by die **goud van die Tempel**, hy is gebonde.

17 Julle dwase en blindes, want wat is meer: die goud, of die Tempel wat die goud wy?

18 En: Elkeen wat sweer by die altaar - dit is niks nie; maar elkeen wat sweer by die **gawe daar bo-op**, hy is gebonde.

19 Julle dwase en blindes, want wat is meer: die bydrae, of die altaar wat die bydrae wy?

20 Wie dan sweer by die altaar, sweer dáárby en by alles wat daarop is;

21 en wie sweer by die Tempel, sweer dáárby en by Hom wat daarin woon;

22 en wie sweer by die Hemele, **sweer by die Troon van Elohim en by HOM wat daarop sit.**

23 Wee julle, skrywers en Fariseërs, tweegesigte, want julle gee tiendes van kruisement en anys en koljander, en die swaarste van die Wet laat julle ná:

die Reg en die Barmhartigheid en die Geloof. Hierdie dinge behoort julle te doen sonder om die ander na te laat.

24 Blinde leiers, julle wat die muggie uitsif, maar die kameel insluk!

25 Wee julle, skrywers en Fariseërs, tweegesigte, want julle suiwer die buitekant van die beker en die skottel, maar binnekant is sy vol roof en sonder selfbeheersing.

Mat 23:26 Blinde Fariseër, suiwer eers die binnekant van die beker en die skottel, sodat ook die buitekant van haar skoon kan word.

27 Wee julle, skrywers en Fariseërs, tweegesigte, want julle is net soos gewitte grafte wat van buite wel fraai lyk, maar van binne vol doodsbene en allerhande besmetlikheid is.

28 So lyk julle ook van buite vir die adamiete wel opreg, maar van binne is julle vol bedrog en ongeregtigheid.

Toe sê JaHshua: 'Julle het so pas van julleself getuig dat julle die kinders van die profete-moordenaars is.' Dit is 'n positiewe identifikasie dat hulle Kanaäniete, Hetiëte en Amalekiëte was en nie van die Huis van Abraham, Isak en Jakob nie. Hulle het dit met hul eie woorde betuig. Ja, en ons hoor dieselfde woorde vandag, van B'nai B'rith in hul publikasies, "As ons in die dae van JaHshua geleef het, sou ons die Messias nie gekruisig het nie." Nie!? Hulle maak die volle maat van hul vaders vol, want hulle sou die hele Christelike wêreld kruisig met hul kommunistiese rewolusie.

Ek wend my nou tot die woorde van JaHshua. Hy sê in **Mattheus 23:29**:

"Wee julle, skrywers en Fariseërs, tweegesigte, want julle bou die grafte van die profete en versier die grafstene van die regverdiges;

30 en julle sê: As ons in die dae van ons vaders geleef het, sou ons geen deel met hulle gehad het aan die bloed van die Profete nie.

31 Julle gee dus teen juiself getuienis dat julle kinders is van die wat die Profete vermoor het.

32 Maak die maat van julle vaders dan vol!

33 Slange, genetiese nageslag van Nagash/slang, hoe sal julle die oordeel van die hel ontvlug?

34 Daarom, kyk, Ek stuur Profete en wyse manne en skrywers na julle toe, en julle sal sommige van hulle doodmaak en folter en sommige van hulle in jul vergaderings gésel en van die een stad na die ander vervolg,

35 sodat oor julle kan kom al die regverdige bloed, wat vergiet is op die Aarde, van die bloed van die regverdige Abel af tot op die bloed van ZekarJaH, die seun van Bereglah, wat julle vermoor het tussen die Tempel en die altaar. [2 Ezra 1:32]

36 Voorwaar Ek sê vir julle, al hierdie dinge sal oor hierdie saadlyn kom."

Julle is dus die nageslag en die afstammeling van Kain, die moordenaar van Abel, en julle is skuldig aan elke bloedbad en elke moord op dit wat reg is van daardie dag af tot op hierdie dag.'

Hulle het probeer om JaHshua, die alwetende, alomteenwoordige en geïnkarneerde Messias, uit te daag, Hy wie elkeen van hulle geken het vir wat hulle was, en Hy het daarmee die Jode wat die tempel in Jerusalem beheer het, as Kanaäniete geïdentifiseer, en nie as Israëliete of Judeërs nie, naamlik **die vyande van die koninkryk wat hierdie mag gesteel het.**

Laat ons verder let op die wese/aard/natuur van hierdie mense aan die hand van die wonderwerke en die voortdurende doen van die goeie wat JaHshua uitgevoer het, want daar is geen proses wat dit duideliker verklaar as dit nie.

Ons lees hier dat die hoëpriester en die skrifgeleerdes, die oudstes van die volk, by die paleis van die hoëpriester, Kajafas, was. Hulle het beraadslaag oor hoe hulle JaHshua **subtiel gevange kon neem en Hom doodmaak.**

Hier openbaar hierdie woorde nou: Nie 'n proses van regverdige regspleging nie, nie 'n proses van geregtigheid nie, **maar 'n sameswering in die huis van die hoëpriester.** Daar word dus oor JaHshua, wat nog nie n verhoor gehad nie, deur hierdie selfde mense wat Sy verhoor sou voorsit, beplan hoe hulle Hom met subtiel kon gevange neem doodmaak.

Nou wil ek julle attent maak op hierdie woorde uit die 26ste hoofstuk van **Matteus, verse 3 tot 4**:

Mat 26:3 Toe kom die owerpriesters en die skrywers en die oudstes van die volk bymekaar in die paleis van die hoëpriester wat Kájafas genoem word,

Mat 26:4 en hou saam raad om JaHWèshua met lis gevange te neem en om die lewe te bring.

Want hulle wou Hom met lis betrap oor Sy woorde. Hulle wou Hom met lis gevange neem en hulle wou Hom doodmaak.

Verder het hulle 'n boosdoener van hul eie soort gehuur en hy het homself by JaHshua gevoeg, **sodat die dissipels van JaHshua, wie Galileërs en ware Benjamins van die Huis van Juda was** en sodoende altyd was vergesel van iemand wat Hom oral gevolg het en sy dienste vir hulle aangebied het. JaHshua het geweet wie hy was, dat hy 'n man was wat Sy lotsbestemming sou bepaal en Hy het toegelaat dat hierdie man een van die twaalf dissipel word. Judas het onmiddellik sy aard en liefde getoon: "Ag, ek wil die beurs dra." Sy hand was altyd aan of in die beurs. Hy was bekommerd oor alles wat 'n bietjie geld gekos het, indien hy nie beheer daarvoor gehad het nie. Selfs toe 'n geskenk van kosbare saffier oor JaHshua gegooi was, het hy gesê: "Hoeveel het dit gekos, en hoekom is dit nie in my sak nie?" JaHshua was deeglik bewus daarvan dat hierdie man die hand in die beurs gestee het en Hy het ook geweet dat hy na die tempel sou hardloop en die vervolgingsbende van daardie dag ontmoet en hulle alles vertel wat JaHshua en die dissipels besig was om te doen.

Julle sê: 'Hoe weet u dit?' Ons gaan nou na die 6de hoofstuk van die Evangelie van Johannes. Hier in die laaste verse maak JaHshua 'n identifikasie wat van

uiterste belang is. Hy verklaar aan die dissipels: 'Ek dink julle moet dit weet, want ek het julle twaalf uitgekies en een van julle is 'n duiwel.' Mense vra my of dit waar was dat daar net een Jood tussen JaHshua se dissipels was? Dit is korrek, net een Jood. JaHshua sê: 'Ek het julle twaalf uitgekies, en een van julle is 'n duiwel.'

Die 71ste vers van die 6de hoofstuk van Johannes: "En ná hierdie dinge (nadat JaHshua die "Joodse KGB-agent") geïdentifiseer het, het JaHshua in Galilea gewandel, omdat die Jode probeer het om Hom dood te maak." En in die 7de hoofstuk lees ons, "Toe JaHshua na Galilea vertrek, het Hy by sy broers, sy familie en sy vriende beland.

Daar was geen Jode in Galilea nie; Galilea was waar die patriotte was, want die strydery het vandaar gekom. Galilea het geweet wat aangaan. Selfs Rome het geweet dat die weerstand in Galilea was. Julle sal in die rekords sien dat Pilatus, vertoorn deur die patriotte in Galilea, selfs per geleentheid af en toe n Galileër op die altare geoffer het. Galilea was die bron van die versetbeweging, maar die weerstand was nie Joods nie! Galilea was die een plek waar JaHshua beskerming geniet het van die oë van die vyand.

Toe JaHshua terugkeer na Jerusalem, ten tyde van die Fees, was Lasarus, JaHshua se vriend, pas dood. Na ses dae het JaHshua na Betanië gekom, waar Lasarus was en het hom uit die dood opgewek. Hy het Lasarus uitgeroep, en hierdie wonderwerk was deur Rome opgeteken. Die hele land Palestina het daarvoor begin gons. Die Joodse agente wat bygestaan het, was verbaas toe hulle die opwekking van Lasarus sien, en het terughardloop na die hoëpriester. Hulle het onder mekaar beraadslaag: "As dit oor die land bekend word, sal Hy die land oorneem." En hulle het volgens die Skrifte beraadslaag **hoe om Lasarus weer dood te maak.**

Kan u uself voorstel dat iemand so uiters veragtelik en boos kan wees in hulle denke, dat hulle haat teen hierdie wonderwerk so groot was, naamlik waar God 'n man uit die dood opgewek het, dat hulle hierdie man weer wou doodmaak?

Dit gee julle 'n kykie in die siel van julle vyand!

Kyk weer na die verslag van Johannes, die 7de hoofstuk, waar ons lees: "Die Fariseërs en die mense het gemurmureer oor die dinge wat JaHshua gesê het, en die wonderwerke wat Hy gedoen het, sodat die owerpriesters en die valse Fariseërs bevelvoerders van hul leër beveel het om Hom gevange te neem.' Volgens die Romeinse reg was hulle tot 3000 man toegelaat. Op hierdie tydstip het daar ongeveer 1600 in die weermag gedien, wat deur deur die Tempel beheer is, en hoofsaaklik onder bevel van sekere skrifgeleerdes, of regsbeamptes. Dit is bekend dat die Romeinse Palestynse leër onder die landvoog, wie destyds Pontius Pilatus was, ongeveer 7000 man in die garnisoene van Rome gehad het. Ons sien egter dat die valse Fariseërs en Hoëpriester offisiere uitgestuur

het om JaHshua gevange te neem.

Toe JaHshua hulle sien, sê Hy: "Nog 'n klein tydjie is ek hier, en dan gaan ek na die hemelse geestelike vlak wat die hemele en die aarde verbind; ek gaan na My Vader, bedoelende die vlak van die Gees. Julle sal My soek sê hy vir die Jode, maar julle sal My nie vind nie; want waar Ek gaan, kan julle nie kom nie."

Toe sê die Jode: "Waar kan Hy op die aarde heen gaan, of waarheen sal Hy gaan waar ons Hom nie sal kan vind nie?" Hulle het in daardie dae baie vertroue in hul "KGB" geheime polisie gehad. Hulle het gesê: "Daar is geen plek waarheen Hy kan gaan waar ons Hom nie sal vind nie." Hulle geheime polisie was oral. Toe onthou hulle dat die stamme van Israel in Efraim, in Brittanje en in Wes-Europa was, en hulle het hulle afgepra: "Waarheen sou Hy gegaan het? Dink julle dat Hy sal uitgaan na die "ethnos", na die verstrooide stamme van Israel en daar vir hulle gaan leer?" Die verstrooides was diegene van die twaalf stamme wat hulleself in Europa gevestig het. Dit was een plek waar hulle geweet het hulle nie sou kon gaan nie. Want in Anglo-Sakserdom en in die hartjie van Duitsland was 'n Jood nie toegelaat nie.

Hulle erken nie net dit nie, maar terwyl JaHshua verder praat, word die soldate uitgestuur om Hom gevange te neem, maar skielik keer hulle in vrees terug na die tempel. Ek haal aan uit Johannes, die 8ste hoofstuk: "En die Fariseërs en die hoof offisiere (Shamah Fariseërs) sê: 'Daar was nog nooit 'n man wat soos hierdie man gepraat het nie. Hy het ons verlam terwyl Hy gepraat het. Ons was bevrees om aan Hom te raak. Die volk was betower deur sy woorde. Hulle was aan sy kant.'

Die regtervleuel' het ontwaak en dit sou nie veilig wees om Hom van hulle af weg te vat nie.

Toe sê die leiers: "Het enigeen van die vooraanstaande Fariseërs in Hom geglo?" En die soldate antwoord: "Nee. Dit is die volk wat in Hom glo, maar hulle is net gepeupel wat alreeds vervloek is om vir ewig deur ons regeer te word, moet dus nie oor hulle bekommerd wees nie." Nikodemus, wie die reg gehad het om in die Sanhedrin te sit, as 'n lid en 'n leraar, was daardie dag teenwoordig, omdat hy op die trappe van die Tempel onderrig gegee het; en wanneer hulle hierdie skielike onvoorbereide sessies gehad het, kon hy saam met hulle inglip. Hy sê: 'Maar wag nou net 'n oomblik; veroordeel ons wet iemand voordat dit hom gehoor het?'

Hulle draai om en sê: 'Is jy ook 'n Galileër?' Jy is dus nie 'n Jood nie. 'Soek en kyk watter profeet uit Galilea kom. Hy (JaHshua) is nie 'n Jood nie en jy ook nie.'

Dit was dieselfde Nikodemus wat in die nag na JaHshua gekom het, van wie hulle gesê het: 'U is ook 'n Galileër', en elkeen het na sy eie huis gegaan.

Hierdie sataniese samesweerders het beplan om JaHshua te gryp en gevange te hou en te verhoor, voordat die skare mense opdaag vir die Pasga.

Daarom, toe hulle besef dat JaHshua Homself nie aan hulle sou onderwerp nie, en dat sy wonderwerke groter was as waarmee hulle kon deel, het hulle subtiel planne beraam hoe om Hom dood te maak. Die 26ste hoofstuk van Matteus vertel hoe Judas Iskariot na die hoëpriester toe gegaan het toe hulle hom ontbied het en dat hy gesê het: 'Ek sal Hom in julle hande verraai. Ek sal julle sê waarheen hy gaan, en ek sal hom identifiseer. En, ag, sê die die Joodse veiligheidspolisie, "ons sal jou nog dertig silwerstukke gee vir jou verraad." En dit is verhaal hoe die Jode JaHshua gekoop en verkoop het, die Meester Skepper van die Heelal, vir dertig silwerstukke.

Hulle verdien baie meer as dit vandag, want nou verkoop hulle Amerika (en Suid-Afrika).

Ek lees uit die boek van Johannes dat JaHshua op die voorportaal van Salomo se Tempel gestaan het en openlik die volk geleer het. Die Jode het na vore gekom om Hom uit te daag, in die hoop om Hom uit te vang met 'n verklaring waarmee hulle Hom kon aankla as godslasterlik. Want JaHshua het hulle in 'n vorige bespreking geïdentifiseer, en hulle was baie ontsteld daarvoor, omdat JaHshua gesê het: "Julle ken nie vir My of my Vader nie, want Ek en My Vader is Een. Ek sal op My weg gaan. Julle sal My soek. Maar elkeen van julle sal in julle sondes sterwe; en waarheen Ek gaan, kan julle nie kom nie."

Die Jode vra weer onder mekaar: "Gaan Hy Homself doodmaak? Waarheen sou Hy gaan waar sou ons Hom nie sal kan vind nie?"

Toe sê JaHshua: "Ek is van bo en julle is van benede. Ek kom van buite hierdie wêreld, maar julle kom vanaf hierdie wêreld. Daarom sal julle in jul sondes sterwe."

En hulle het nie geweet of begryp toe JaHshua sê: "Hy wat My gesien het, het die Vader gesien. En hulle het nie geweet dat Hy met hulle van die Vader gesprek het nie."

Ons keer terug na die voorportaal van Salomo se tempel. JaHshua, in een van sy sluitings toesprake hier, was omring deur die Jode. Hulle vra: "Waarom verklaar U nie of U die Messias is nie?"

JaHshua sê: 'Ek het julle gesê, maar julle het nie geglo nie. Dit wat ek doen is in die naam en in die wese van my beliggaamde bediening. Daarom noem ek my skape by die naam; Ek gee aan hulle die ewige lewe en hulle sal nooit verlore gaan nie. Maar julle glo nie, **omdat julle nie my skape is nie.**"

Dit is 'n uiters belangrike getuienis: Nadat JaHshua aan die skare verkondig het: "**Ek het slegs gekom na die verlore skape van die Huis van Israel**", het Hy dit duidelik gestel **dat die Jode nie Sy skape was** nie. Daardie rekord het u in die tiende hoofstuk van Johannes, vers 26.

Joh 10:26 Maar julle glo nie, want julle is nie van My skape nie, soos Ek vir julle gesê het.

Joh 10:27 My skape luister na My Stem, en Ek ken hulle, en hulle VOLG MY.

Laat ons dus nou teruggaan na die laaste oomblikke van JaHshua se lewe. Hy gaan saam met sy dissipels na die tuin om te bid. JaHshua was in meditasie en gebed. Sy dissipels het geslaap en Judas Iskariot was by die tempel priesters. Hy het so pas sy dertig silwerstukke ontvang en hulle leërs en laer priesters gelei om JaHshua gevange te neem.

Daar is iets onwettigs hieraan wat julle moet weet. In die eerste plek het die **Sanhedrin nie die outoriteit** om oor 'n halsmisdaad te sit nie, tensy hulle **eers** toestemming verkry het van die landvoog van Jerusalem nie. Dit sou Pontius Pilatus gewees het, wie hulle nie genader het nie, omdat hulle Hom wou vang, vonnis en doodmaak voordat die menigtes sou arriveer vir die Pasga vanuit Europa en ander verre lande. Hulle was bang, soos aan julle getoon, vir die volk wat **JaHshua as koning** wou kroon, wie se getalle tydens die Pasga sou toeneem en hulle bese mag omvêrwerp en Sy koninkryk sou vestig. Daarom het hulle gesê: "Ons moet Hom nou doodmaak."

Dit lees ek uit die Johannes 18: "Judas het 'n groep manne en offisiere van die owerpriesters en Fariseërs gebring en nou daarheen gekom met lanterns, fakkels en wapens. En JaHshua wie geweet het van al die dinge wat oor Hom sou kom en terwyl hulle inkom sê Hy: "Wie soek julle?"

En hulle sê: "Ons soek JaHshua van Nasaret." JaHshua antwoord: "**EK IS HY**".

En Judas, wat Hom verraai het, het ook by hulle gestaan en hy hardloop na JaHshua en kus Hom op die wang. **Dit is een van die mees afstootlikste dade wat deur die Jodedom gedoen kan word.** Hulle voer steeds hierdie daad uit in die **veronderstelde broederskap van Christene**, en poog om jou in 'n posisie van non-weerstand te kry teen hul afstootlike planne vir die oorheersing van die aarde. JaHshua draai toe om en kyk na Judas Iskariot en sê: "Verraai jy die Seun van die mens met 'n kus."

Die bende, die owerste en die offisiere gryp JaHshua toe en boei hom. En hulle lei Hom weg, eerstens na **Annas, wie die skoonpa van Kajafas** was wie op die troon was totdat die voormalige aanklaer, ses jaar vantevore, vir Annas onttroon het en sy skoonseun Kajafas op die troon geplaas het. Dit was omdat daar bedrog betrokke was, en aansienlike valsheid en woeker in die hof, wat alles vandag op rekord is in Rome en ek (Wesley Swift) het dit ook as rekord in my lêers.

Rondom die hof was paleise en binnehowe wat dit omring het. Die Sanhedrin-hof, wat vroeër onder voorsitterskap van Annas die hoëpriester was, het steeds in sy huis vergader, hoewel beheer deur Kajafas, sy skoonseun.

Die Romeinse goewerneur was Pontius Pilatus. Wie

was Pontius Pilatus? Daar is 'n paar baie interessante dinge wat julle van hom moet weet. Hy was 'n Bask, gebore in Spanje, uit 'n taamlik hooggeplaaste gesin, en is na Brittanje gestuur om in die Druïdiese universiteite opgelei te word. As 'n Blanke man en van die stam van Simeon (hetsy hy dit geweet het al dan nie) en nadat hy aan die universiteite van Londen opgelei is; beweeg het deur al die vlakke van verborgenheid het hy aan die Masonos behoort; en hy het met Caesar se dogter, Claudia, getrou en dus was hy die skoonseun van die keiser van Rome. Daarom het hy sy aanstelling as goewerneur van Jerusalem ontvang. Pontius Pilatus, goewerneur van Jerusalem, was dus 'n Israeliet. Hy was 'n Blanke man met dieselfde rasse-agtergrond as al die lede van die Anglo-Saksiese, Skandinawiese, Nordiese, Germaanse,

Baskiese en Lombardiese bevolking. Hy was 'n briljante, hooggeleerde man en het die woorde en simbole van die mistici geken, maar was nie bewus van die groot geestelike dinge wat net die tyd sou onthul nie, en gebeurtenisse waarin hy later sou deelneem.

Hy was dus nou goewerneur van Jerusalem. Sedert hy daar was, het hy baie probleme ondervind weens die voortdurende afpersing pogings van geldmeesters, vanaf die eiland Pergamus en Jerusalem om die Romeinse Ryk te beheer.

Nou wil ek julle daarop wys dat soos wat JaHshua

geboei deur die strate gelei was, hy na die huis van Annas gebring was. 'n Jong teologiese student het hulle op straat gesien, met JaHshua as 'n gevangene. Hierdie man se naam was Johannes Barnabas. Later het hy een van die dissipels geword wat saam met die apostel Paulus gereis het. Johannes Barnabas was 'n student van Gamaliël. Hy was daagliks op die trappe van die tempel en hierdie eerlike en opregte leraar het hom opgelei in die standaarde van Israel en in die beginsels van die Wet.

Hy was ook 'n vriend van Nikodemus en het dit geniet om na die huis van Nikodemus te gaan om met hom te redeneer oor verskille in teologie. Hy het gesien dat hierdie soldate JaHshua met geweld geneem het, Wie hulle almal nou as 'n groot leermeester gerespekteer het, en ook as die Messias beskou het. Want nadat Nikodemus in die nag met JaHshua gepraat het, het hy teruggekom en gesê: "**Hierdie man is die Messias.**"

Hy het gesien dat hulle JaHshua gevange geneem het en dat hulle na die huis van Annas, die hoëpriester, gegaan het. Hy het toe na Nikodemus gehardloop en gesê, "Ek het JaHshua so pas in boeie gesien saam met hulle en hulle het Hom na die huis van die hoëpriester Annas gelei."

Nikodemus het geweet dat hulle Barabbas, die patriot en nasionalis, en die leier van diegene wat eendag gehoop het om die Messias te beskerm, gevange geneem het. Die gevangene van JaHshua was dus 'n gevaarlike besigheid.

Nikodemus sê toe: "Johannes Barnabas, haas jou na die huis van Gamaliël en sê vir hom: 'Alhoewel ek in die Sanhedrin sitting het, is ek nie in kennis gestel nie.' Toe vra hy: 'Het jy opgemerk wie daar bymekaar-gekom het?'

'Ja' sê Barnabas," die **Sadduseërs** het in die huis van Annas bymekaargekom.'

Nikodemus sê: '**Dit is dus 'n onwettige Sanhedrin.** Die Sanhedrin mag nie snags sitting hê nie.'

In my biblioteek het ek die rekord van baie jare se Sanhedrin-byeenkomste, en dit was duidelik onwettig vir 'n Sanhedrin om snags te vergader, ook dat dit onwettig was om snags 'n arrestasie te maak, tensy iemand op vlug was. Dit neem talle dae alvorens so 'n verhoor afgehandel is. Die gevangene moes op een dag geneem word en sy beskuldigers die tweede dag aanhoor. Hy het die reg gehad om op die derde dag sy eie getuies bymekaar te bring en sy voordrag op die vierde dag te lewer. 'n Evaluering is op die vyfde dag gemaak en op die sesde dag is vonnis opgelê. Indien daar 'n teregstelling sou wees, kon dit nie op die Sabbat plaasvind nie en moes dit dus oorgedra word tot op die agtste dag. Indien die Sanhedrin dus in die middel van die week vergader het, en hulle op 'n Donderdag met die hofsaak begin het, moes dit oorgedra word soos hierbo genoem.

Nikodemus het binnegekom en JaHshua in die huis van

Annas, die (voormalige) hoëpriester gevind, omring deur 'n groep Sadduseërs, Kanaänitiese Jode.

Die Evangelie van Johannes bevat hierdie verhaal: "En JaHshua is gebonde gebring tot in die teenwoordigheid van hierdie hoëpriester. En toe Hy tot in die teenwoordigheid van Annas, die hoëpriester, gebring is, vra hulle aan JaHshua: 'Wat is U leerstelling?' En JaHshua antwoord: "Ek het openlik in die tempel en voor die sinagoge gepraat. Ek hoef dus nie vir Myself te getuig om julle te behaag nie. Ek ken die wet. As julle dus wil weet wat Ek gesê het, waarom hoor julle nie self die volk wat my gehoor het nie? As julle aanklagte teen my het, bring dan julle getuies in.'

Die hoëpriester het woedend geword oor die antwoorde van JaHshua.

JaHshua voeg by: "Ek het altyd openlik voor die volk gespreek. Dit was nooit in die geheim gedoen nie. Waarom vra julle my hierdie dinge?" En een van die Joodse offisiere van Annas het sy hand uitgesteek en JaHshua deur die gesig geklap. Dit was nog 'n oortreding van die wet. Hulle kon nie 'n man wettiglik aanraak alvorens hy nie skuldig bevind is nie. JaHshua sê "Getuig dan teen My as Ek kwaad gespreek het. Op grond van watter reg het jy my geslaan, aangesien ek geen boosheid gedoen het nie?"

Dit was op daardie oomblik toe Nikodemus in die huis van Annas ingekom en gaan sit het. Dit skrifgeleerde salueer hom en sê: "Die Rabbi Nikodemus neem sy sitplek in die Sanhedrin in.'

Toe sê Nikodemus: 'Die Sanhedrin kan nie in die nag sit nie. Ek neem dus nie 'n sitplek in die Sanhedrin in nie. Die Sanhedrin is nie onder die gesag van die hoëpriester nie, dus kan dit nie 'n Sanhedrin wees nie.' Hulle sê toe vir die skrifgeleerde "Hoe lees jy?" Die skrifgeleerde sê: "Ek moet met die Rabbi Nicodemus saamstem."

Vanaf hierdie oomblik sien ons 'n versnelling in die komplot teen die Meester.

Nou gaan ons na die die boek **Matteus 26**: En hulle neem JaHshua toe en lei Hom weg na Kajafas, die hoëpriester, waar die skrifgeleerdes en die oudstes vergader het.

Nikodemus kyk om hom. Hulle het nie een Fariseër in kennis gestel nie; want teen hierdie tyd was die meeste (ware) Fariseërs aan die kant van JaHshua. Hulle het in die opstanding geglo en hulle het Hom herken as die wonder profeet. Hulle het gesien wat gebeur het ná die opstanding van Lasarus en hulle was oortuig dat Hy die Messias was.

Die skrifgeleerdes kon dus nie 'n kworum van die Fariseërs kry om saam met hulle te sit nie, en hulle wou hulle nie in kennis stel nie, want hul stemme kon die situasie omkeer. Die Fariseërs kon die volk gewaarsku het en 'n groot ramp sou hierdie Jode, genoem Sadduseërs, oorkom, wat hierdie priesteramp beklee het deur die proses van bedrog, soos wat JaHshua dit

geïdentifiseer het.

Toe elke Sadduseër ingaan om te sit, kom Nikodemus in, vanaf die huis van Annas, en daar word gesê: "Die Rabbi Nikodemus neem sy sitplek in die groot Sanhedrin in." Nikodemus sê "Dit is nie 'n Sanhedrin nie. Die Sanhedrin kan nie in die nag sitting hê nie." Hulle vra die skrifgeleerde: "Hoe lees jy?" Die skrifgeleerde sê: "Ek moet saamstem met die Rabbi Nicodemus." Toe sê hulle: "Hierdie raad sal voortgaan om al die aanklagte aan te hoor. Laat elke man gaan sit."

Dit is tot vandag toe hoe die Jode die meeste van hul prosesse van reg uitoefen. Dit word toe stil gevolg deur die inkoms van Gamaliël. Woedend vra hy: "Wat gaan hier aan?"

Hulle antwoord: "Stilte! Verlang slegs jou antwoord van die hoëpriester." Die hoëpriester sê: "Die groot Sanhedrin sit oor 'n kwaaddoener en 'n godslasteraar."

Gamaliël antwoord: "Veroordeel enige hof 'n man voordat sy saak verhoor is? Hoe kan die Sanhedrin snags sit? Hoe het julle hierdie man in die nag gevange geneem? Hoe kan julle Hom verhoor? Hoe kan hierdie ding in die land Israel gebeur?"

Dit is opgeteken dat die owerpriesters en die ouderlinge wat bymekaargekom het in die huis van Kajafas as die Sanhedrin, 'n kort reses gehou het om vals getuies teen JaHshua te soek, om Hom ten einde tot die dood te veroordeel. (**Matteus 26:59.**)

Hulle het vals getuies uitgestuur! Aangename mense, hierdie Jode! U mag miskien dink dat dit slegs in die King James-weergawe staan. Nee. Ek het 'n rekord van die Sanhedrin wat bewys dat hulle uitgestuur het vir vals getuies. Ons lees 'n bietjie verder: En hulle het niemand gevind nie, nie eers onder die valse getuies was daar iemand wie genoeg karakter en inbors gehad het om op te staan en wie in staat sou wees om 'n suksesvolle skuldigbevinding te verseker nie. Met ander woorde, elke valse getuie wat hulle wou omkoop was so 'n ongeloofwaardige bedrieër, dat hy in elk geval gladnie nie in die hof sou kon opstaan nie, want almal het geweet dat hulle betaalde meenedplegers is. Uiteindelik het hulle twee getuies gevind wat volgens hulle standaard aanvaarbaar was, wat na

hul onwettige hofsitting gekom en gesê het: "Hierdie man het gesê, Ek sal die tempel van God vernietig, en ek sal dit binne drie dae herbou."

Die hoëpriester staan op en sê: "Antwoord U niks nie? Wat is dit wat hierdie getuies teen U getuig? Wat het U te sê?"

JaHshua het reeds vir Kajafas gesê: "As Ek jou die waarheid vertel, sal jy My nie glo nie, waarom sal ek dan die moeite doen om jou te antwoord?" JaHshua het alreeds gesê: "Julle kan My woorde nie verstaan nie, omdat julle nie na My stem kan luister nie. Julle het geen geestelike vermoëns om daarna te luister nie, omdat julle van benede is en geen gemeenskap kan hê met dit wat daarbo is nie.

"Terwyl JaHshua dus stil was, sê die hoëpriester: "Ek besweer U deur die lewende Jahweh, dat U vir ons sal sê of U JaHshua is, die beliggaming van die Messias."

Dit was nou een vraag wat hulle wou gehad het Hy moes antwoord, sodat hulle Hom kon veroordeel.

JaHshua sê: "U het dit alreeds gesê. Maar dit sal Ek vir julle sê. Ook julle sal die Seun van die mens sien sit in gesag en krag in die hemele en julle sal Hom sien kom met krag en heerlikheid vanuit die wolke in die hemel."

En die hoëpriester het sy klere geskeur. Hierdie vals priester, wat het in elk geval geen belangstelling in geregtigheid gehad nie, 'n volkome bedrieër, beweer dat JaHshua hom aan godslastering skuldig gemaak het, en sê: "Waarom het ons nog enige verdere getuies nodig? Ons beskuldig hierdie man van godslastering."

Nikodemus en Gamaliël staan toe op. Hulle sê: "Julle het nog nie vasgestel dat hierdie man nie die Messias is nie. Julle het nog nie vasgestel dat dit wat Hy gesê het, godslasterlik is nie. Hy het vir julle gesê: "Julle sal die beliggaming van God met groot krag uit die hemel sien kom. Nou, hoe kan julle Hom dan veroordeel?"

Maar die hoëpriester ignoreer vir Nikodemus en Gamaliël en rig hom tot die lede: "Wat dink julle?" En die geskreeu van die Jode, die Sadduseërs, het opgestyg uit hierdie boos gevulde Sanhedrin: "Hy is skuldig! Kruisig Hom!" Julle kan dit hier lees in die Evangelie van Matteus.

Toe spoeg hulle op Hom. En hulle slaan Hom. Hulle slaan Hom met die plat hand en sê: "Nou, profeteer vir ons JaHshua Messias. Profeteer wie het jou nou hierdie keer geslaan?" En hulle het Hom van agter geslaan, en hulle het Hom van die kant geslaan, en Hom weer en weer geslaan. Hulle sê: "Wie het jou nou van agter jou rug geslaan?"

En Gamaliël en Nikodemus het uit daardie Sanhedrin uitgestap om die Fariseërs en die volgelinge van Barabbas op te roep om die hele Jerusalem in oproer te bring en om JaHshua te red, indien hulle kon.

Die Jode het JaHshua onwettig gevonnissen, maar hulle het geweet dat hulle dit nie moes durf waag om die oordeel self uit te voer nie. Wat moes hulle doen? In die vyftiende hoofstuk van Mattheüs lees ons dat dit om en by tweeuur was om presies te wees, want dagbreek het nog nie aangebreek nie. Die owerpriesters in konsultasie met hulle ouderlinge en skrifgeleerdes in die raad neem die geboeide JaHshua en het hom haastig aan Pilatus oorhandig. Hulle het Pilatus uit sy slaap wakker gemaak en hom afgeroep na die regsaal.

Pilatus sê: "Waarom moet ek na die regsaal kom? Waarom steur julle my in my slaap?"

Hulle sê: "As u 'n vriend van Caesar is, sal u afkom. Dit is 'n ernstige saak, en ons eis dat u dadelik sal kom."

Normaalweg kon niemand 'n goewerneur in hierdie uur uit sy bed haal om 'n saak aan te hoor nie. Beslis nie om tweeuur die oggend nie. Maar mense behoort nou al weet dat daar vinnig aksie kom wanneer Jode hul vingers klap. Baie mense is vandag, net soos in die dae van JaHshua, te bang om openlik te praat, soos wat julle ook in die 7de hoofstuk van die boek Johannes lees: "Die mense van Galilea en Jerusalem was bang om openlik te praat uit vrees vir die Jode." Dit was dan ook so in hierdie geval waar hulle opgetree het uit vrees vir die Jode.

Ons lees nou in die verslag, dat Pilatus JaHshua in sy teenwoordigheid gebring het en hom na die regsaal gelei het. Pilatus draai na JaHshua en vra Hom: "Is U die koning van die Judeërs?"

JaHshua antwoord: "U sê dit."

Daarop draai Pilatus na die owerpriesters wat JaHshua in hul eie hof van baie dinge beskuldig het. Hulle het gesê dat Hy 'n godslasteraar was en as mens het Hy Homself tot God gemaak. Maar nou, terwyl hulle voor Pilatus staan, sê hulle: "Hy sê Hy sal homself 'n koning maak in die plek van die Keiser." Nou is die aanklag nie meer godslastering nie, maar sedisie/opstand/hoogverraad.

Hoe ongelooflik boos en goddeloos is die weë van hierdie mense wat hulle in ons volk inforseer, wie ons Christenskap haat, en dan, wanneer iemand hulle ontbloot, word hulle beskuldig van sedisie. Dit het selfs hier in ons eie land gebeur. Ook in die RSA.

Kom nou saam met my na die boek Mattheus, waar ons sal uitvind wat daarna in die regsaal van Pilatus gebeur het. Ek dink dit is belangrik dat u dit hoor en onthou, aangesien dit dit verband hou met die hofspraak

van JaHshua, meer as byna enige van die gedeeltes wat aangeteken is. Voorlopig het hulle JaHshua aan Pontius Pilatus oorgegee en hoewel die poging om JaHshua te vernietig, tot nou toe op 'n aanklag van godslastering berus het, word dit nou voor Pontius Pilatus gebring, omdat hulle bekommerd en bang was om Hom dadelik te vernietig. **Die aanklag word voor Pilatus verander** om te lees dat Hy 'n vyand van die keiser was. Hulle het dus die goewerneur wakker gemaak met hul fakkels en lanterns, en JaHshua het voor Pontius Pilatus gestaan; En Pilatus draai om na die beskuldigers en sê: "Watter beskuldiging bring u teen hierdie man in?"

Hulle sê: "As Hy nie 'n boosaard en misdadiger was nie, sou ons Hom nie na u toe gebring het nie."

Pilatus antwoord: "Nou, as Hy 'n boosaard is, waarom oordeel julle Hom dan nie volgens julle wet nie?" Hulle sê: "Omdat ons Hom wil doodmaak en ons nie mag doodmaak onder die Romeinse wetgewing nie. U moet Hom doodmaak." Pontius Pilatus sê: "O, is dit so?" En hy gaan weer terug na die ontvangsaal en roep JaHshua na hom toe en vra: "Is U die koning van die Judeërs?"

JaHshua sê: "U het dit gesê." (Het iemand dit vir jou gesê, of het jy dit self uitgedink?) Toe antwoord Pilatus Hom en sê: "Is ek 'n Jood? Hierdie mense, vermoedelik U volk, het U uitlewer aan my. Wat het U gedoen?" JaHshua antwoord: "My koninkryk is nie van hierdie wêreld nie."

Dit was nou 'n ware antwoord. Dit beteken dat daar op hierdie gegewe tydstip van JaHshua geen uitdaging aan die keiser was, of dat Hy die keiser se regering wou probeer oorneem nie. "My koninkryk is nie in hierdie wêreld nie. As My koninkryk uit hierdie wêreld was, sou my dienaars geveg het en ek sou nie aan die Jode oorgelewer gewees het nie." JaHshua het hom geantwoord: "My koninkryk is nie van hier nie, maar van bo."

"Is u dan 'n koning?" sê Pilatus. "U sê dat ek 'n koning is. Hiervoor is ek gebore. Om hierdie rede het ek in die wêreld gekom om te getuig van die waarheid. Ek het getuig van die waarheid."

Pilatus het toe na die Jode gegaan en gesê: "Ek het hierdie man ondervra." Let wel, dit was nou die opperregter in Palestina. "Ek het hierdie man ondervra en ek het geluister na julle klagtes. Ek vind Hom ONSKULDIG. Ek vind geen fout in hierdie man nie."

En toe gaan die geskreeu op: "Weet jy nie dat hierdie man 'n rewolusionêr is nie, 'n seperatis en 'n opruier is nie? Hy het die hele Galilea opgerui!"

Pontius Pilatus draai om en sê: "Is hierdie man 'n Galileër?"

Hulle antwoord: "Hy is sekerlik 'n Galileër. Hy is nie 'n Jood nie."

Vergeet dit nooit! Dit is deel van die Romeinse rekord: "Waarlik, hy is 'n Galileër. HY IS GEEN JOOD NIE!"

ets roer toe nostalgies in die gedagtes van Pilatus. Hy onthou sy eie opleiding in die Druid Schools in Londen voordat hy met Caesar se dogter getrou het. Hy weet nou dat daar iets vreemds aan hierdie saak was, en hy draai na JaHshua en antwoord hom: "Wat is waarheid?" Johannes 18:38.

1 Nikodemus 4:2e JaHWèshua antwoord hom: *U sê dat Ek 'n Koning is. Hiervoor is Ek gebore en het Ek gekom - dat elkeen wat uit die Waarheid is, My Stem kan hoor.*

2f Pilatus sê vir Hom: *Wie/wat is die Waarheid?* JaHWèshua sê vir hom: **Waarheid is uit die Hemele.** Pilatus sê: *Is daar nie Waarheid op Aarde nie?* 2g JaHWèshua sê vir Pilatus: *U sien hoe hulle wat die Waarheid spreek, geoordeel word deur die wat mag het op Aarde.*

Toe sê Pilatus: "Die koning in Jerusalem onder my is Herodes. Daarom stuur ek Hom na Herodes. Hy is onder Herodes se jurisdiksie." Daarop het hy JaHshua toe na Herodes gestuur.

Ons word vertel dat Herodes lankal angstig was om JaHshua te ontmoet, want hy het gehoor het van die wonderwerke wat Hy gedoen het. Toe Hy die hof binnekom, sê Herodes: "Waarom doen u nie 'n paar wonderwerke nie? Doen 'n paar truuks vir my. Wys my wat U kan doen." JaHshua antwoord Herodes gladnie. Hierdie bese Jood was geen antwoord waardig nie. JaHshua het hom met minagting aangekyk. Hier was een van die seuns van Lucifer. Hy het gelyk soos sommige van die Joodse negosie-winkeliers in u samelewing van vandag en JaHshua het geweier om hom te antwoord. Hy was geen antwoord aan hom verskuldig nie. Toe bring Herodes 'n purper mantel en gooi dit oor JaHshua. Toe gesel hulle Hom en druk 'n kroon van dorings in sy kop in. Toe stuur hulle Hom terug na Pilatus. Pilatus sê vir JaHshua: "Ek wil dit nie waag om 'n oordeel te vel in U magtige teenwoordigheid nie. U is groter as ek. Ons sal die beslissing aan U oorlaat."

1 Nikodemus 5:3 *Toe het Pilatus al die Jode beveel om uit die regsaal te gaan en JaHWèshua na hom geroep en vir Hom gesê: Wat sal ek met U maak?*

3a JaHWèshua sê vir Pilatus: *Soos dit vir u gegee is!*

3b Pilatus sê: *Hoe is dit gegee?*

3c JaHWèshua sê: **Moshè en die Profete het geprofeteer aangaande My dood en opstanding.** [Hosea 6:2]

Intussen, gewaarsku in 'n droom, het die vrou van Pontius Pilatus, self in die geheim 'n volgeling van JaHshua, haar man kom besoek en gesê: "Moenie hom veroordeel nie. Want ek weet nie net van Hom nie, maar ek is in 'n visioen gewaarsku dat hierdie man, oor wie u die oordeel gaan vel, die geïnkarneerde Godheid Self is."

Pilatus was uiters geskud hieroor. Hulle het JaHshua voor hom gebring en die soldate wat teruggekeer met Hom met sy mantel sê smalend: "Heil aan die koning

van die Jode!" en het Hom begin slaan. Toe kom Pilatus na vore en sê: "Kyk, ek bring nou vir julle 'n man wat julle ken en **weer vind ek geen fout met Hom nie.**"

Dit was die **tweede keer** dat die opperreger van Palestina gesê het: "Hierdie man is nie skuldig nie." Het u al ooit gehoor van 'n saak soos hierdie, waar hulle die regter onder sulke druk kon plaas en die hele saak weer binne 'n paar minute herverhoor?

Vyf ure gaan verby. Toe sê Pilatus: "Kyk na die man!" Die owerpriesters skreeu dit uit: "Kruisig Hom!" Pilatus vra vir hulle, "Waarom neem julle Hom nie en kruisig Hom nie? **Vir die derde keer vind ek geen fout met hom nie.**" Lees die 19de hoofstuk van die Evangelie van Johannes.

Die Jode antwoord: "Ons het 'n wet, en onder ons wet moet hy sterf omdat Hy Homself geopenbaar het as die beliggaming van Elohim/God."

Pilatus sê: "Dit is julle teologie. Ek stel nie belang in julle teologie nie. Hy het nie een van die wette van Rome gebreek nie. Ek gaan Hom vrylaat." Hulle sê toe: "As u Hom laat gaan, is u geen vriend van die Keiser nie. Hy gaan die hele volk bymekaarmaak en Rome omvêrwerp."

JaHshua antwoord geen woord nie.

Pilatus spreek met JaHshua: "Weet U dan nie dat ek U kan kruisig en dat ek U ook kan vrylaat nie?"

En JaHshua antwoord Pilatus: "U het geen mag nie, behalwe dit wat Ek u gee." Dit het Pilatus nog meer bevrees gemaak.

Dus, op soek na 'n uitweg, sê Pilatus vir die volk: "Ons het 'n gebruik van Romeinse toegeeflikheid in die provinsies waar ons regeer. Dit is 'n gewoonte om een keer per jaar iemand uit die gevangenis te laat gaan. Nou het ons 'n man in die gevangenis, Barabbas, die kaptein van die geheime leërs wat julle karavane beroof en teen julle geveg het. Hy het selfs teen Rome geveg en is van moord aangekla, want in die geveg het hy Romeinse soldate doodgemaak. Wie wil julle dan liever hê ek moet loslaat, - die kaptein van hierdie nasionalistiese leër van misdadigers, die leier van julle geheime leër, of JaHshua, Wie julle siekes genees en in julle teenwoordigheid geleer het?"

Daar kom toe 'n stroom getuies wat voor Pilatus gaan staan en getuig van die wonderwerke wat JaHshua gedoen het, en van die goeie wat Hy gedoen het. Dit is alles opgeteken in die Evangelie van Nikodemus, want hierdie skrifgeleerde/skrywer het ook in die hof van Pontius Pilatus gesit en die hele gesprek opgeteken. 1Nikodemus 5 verhaal elke woord tydens hierdie bespreking vir ons. Pilatus sou Hom vrygelaat het, maar hulle sê toe: "Nee, gee vir ons Barabbas en kruisig JaHshua!"

Pontius Pilatus draai toe weer na JaHshua toe, nog steeds onwillig om JaHshua ter dood te veroordeel. **Drie keer** het hy gesê: "**Ek vind geen fout in hierdie man nie; hy is 'n regverdige man.**"

Hy het niks verkeerd gedoen nie; al die getuies getuig dat hy net goed gedoen het."

Die hele tyd het Pontius Pilatus vermoed dat JaHshua n ingewyde van die hoogste wysheid was en dalk 'n meester van n sekere "losie" van Sy eie lering en opleiding. Pilatus wou nie betrokke wees nie. Hy is deur sy vrou gewaarsku wat 'n gevoel van dreigende onheil gehad het. Nou draai hy na JaHshua en vra: "Wat moet ek doen?"

En JaHshua sê vir Pontius Pilatus: "U is in 'n baie onbenydenswaardige posisie, want dit is deel van die voorsienigheid. Dit was reeds bekend voor die grondlegging van die wêreld. U het so pas in hierdie plek van voorsienigheid ingeloop. U kan uself nie help nie **en u is nie verantwoordelik vir wat nou hier aangaan nie**. Daarom wil Ek hê dat jy presies moet doen wat geskrywe is. Ek gaan dit nie teen jou hou nie. Doen wat geskrywe is.

"Pilatus sê: "Wat staan daar geskrywe?"

JaHshua sê: "Daar is geskrywe dat hulle My sal neem en My sal kruisig."

Pilatus sê: "Ek kan nie verantwoordelik wees vir so n besluit nie."

Daar was 'n gewoonte in Israel, sowel as in Brittanje, waar die witman ook al op die aarde gewandel het, naamlik 'n verbond van water. Pilatus sê: "Bring vir my 'n bak met water." Die water is na hom gebring. Hy steek toe sy hande in die water en hou dit op voor die volk en sê: "Moenie my 'n deelgenoot maak van julle misdaad nie. Ek was my hande van die verantwoordelikheid van die bloed van hierdie regverdige man."

Nou het baie predikers, wat nie van hierdie dinge bewus was wat ons behandel het nie, vanaf daardie dag tot vandag toe vir Pilatus al sovele kere veroordeel. Hoeveel preke is nie gepreek dat jy nie jou hande van JaHshua kan was nie? Pilatus is so pas deur JaHshua meegedeel: "**U moet doen wat geskrywe is.**" JaHshua het vir hom gesê wat geskrywe is, en wat hy sou moes doen om sy plek in die geskiedenis te vervul.

Daarom het Pontius Pilate gesê: "Goed, ek sal daardie opdrag volg. Ek sal doen wat geskrywe staan, maar ek gaan nie die verantwoordelikheid op my hande neem nie." En hy het sy hande van daardie verantwoordelikheid gewas. Dit was 'n wetlike daad. Pontius Pilatus sou nie en **HET NIE VIR CHRISTUS VEROORDEEL NIE**. Hy sou toelaat dat die wet van die Sanhedrin Hom veroordeel, maar hy het geen verantwoordelikheid aanvaar nie, want JaHshua het gesê: "Doen dit so."

Ek herinner julle net weer aan die geskreue van die Jode toe Pilatus sy hande gewas het in onskuld. Hulle het gesê: "Dit is goed so met ons; **Laat Sy bloed op ons en ons kinders kom.**"

Mag daardie selfopgelegde vloek dan op hulle rus totdat Elohim bereid sal wees om dit op te hef in die voleinding van Sy eie tyd, want enige oordeel wat op

hulle geval het, was nie vervolging nie, **maar vergelding!** Hulle het nie hul bose weë verander nie. Onthou hierdie dinge rakende die hofspraak van die Seun van Elohim. Die Joodse verhoor was onwettig. Die Sanhedrin het in die nag vergader. Die Joodse verhoor het valse getuies laat getuig. Die Joodse verhoor het geen verdediging aan JaHshua toegestaan nie. Die Joodse verhoor wou nie na diegene luister wat vir sy verdediging getuig het nie. Die Joodse verhoor het al die wette van Moses en al die wette van die Sanhedrin geskend. En hulle het Hom geslaan. En hulle het op Hom gespuug. Hulle het nooit gesoek na bewyse rakende Sy ware identiteit nie. Die Joodse hof het Hom ter dood veroordeel, maar het nie die moed gehad om dit uit te voer nie. Toe handig hulle Hom oor aan Rome, sodat Rome die verantwoordelikheid vir sy dood kon aanvaar.

U sal ook daarop let dat Pilatus, volgeling van die Masonos in sy verlede, asook vanweë die visioen van sy vrou om JaHshua vry te laat, geen deel in hierdie saak wou hê nie. Alhoewel hy 'n volledige dekking gehad het rakende die gebeure in JaHshua se lewe vanaf die uur dat die aanklagte in die huis van die hoëpriester se huis en sy paleis ingebring is, het hy geen fout in JaHshua gevind nie.

In my biblioteek het ek die verslag van Pontius Pilatus, aan die keiser Tiberius Caesar, oor wat na sy kruisiging gebeur het. Ek het die verslag rakende sy verdediging, toe Pilatus geroep is om voor Julius Caesar te staan, en waar hy verslag gegee het oor die dinge wat onder sy administrasie plaasgevind het in die tyd van JaHshua se kruisiging en opstanding.

Ek wil net dit byvoeg: Pontius Pilatus het 'n bekeerde en volledige, gelowige volgeling van JaHshua geword. Hy was een van die ywerigste en kragtigste bewonderaars van JaHshua. En na JaHshua se opstanding het hy homself gevoeg by die vroeëre gemeentes van volgelingen van die Messias. Hy het voor die keiser gestaan, nadat sy vrou etlike jare later haar getuienis afgelê het en hom vertel het wat gebeur het, en **Julius Caesar** vra vir Pilatus: "Het jou vrou 'n Christen geword en is jy ook 'n Christen?" En Pilatus antwoord: "Ja, ek sal my lotgevalle by Syne voeg en ek sal saam met JaHshua staan wat uit die dood opgestaan het."

En die vrou van Pontius Pilatus is dood, reg voor Julius Caesar, en hulle het die gifbeker aan Pilatus gegee en hy het die beker geneem, 'n Romeinse aristokraat tot die laaste toe, en het geweier om sy geloof in JaHshua te verloën. Die skoonseun van Caesar het gesterf met die getuienis van JaHshua op sy lippe!

In julle tyd sal die verhoor van JaHshua altyd oop wees, want JaHshua was die regter en die oorwinnaar. "Waarheen Ek gaan, kan julle nie kom nie. Ek is van bo, en julle is van benede. Julle wat My oordeel het geen mag nie. Julle wat My oordeel, staan in die teenwoordigheid van die Allerhoogste God."

En aan sy dissipels en aan diegene wat die uitdaging van sy Gees wat Hy op hulle uitgestort het, aangeneem het, het Hy gesê: "Die uur sal kom, dit is nou, waar My dienaars sal veg. Die koninkryk sal nie aan die Jode gegee word nie."

U en ek weet dat die koninkryk van God geweld gely het, dat die geweldenaars dit bestorm het. Ons is op die rand van 'n nuwe dag. Die groot geestelike kragte van God roer die kragte van wat reg is binne ons land, sodat hulle kan ontwaak om die bose invloede te weerstaan wat ons samelewing oorheers en ons probeer bind aan die Marxistiese beleid van die Anti-Chris.

Ek sê vandag vir julle dat God op hierdie dag en in hierdie uur die magtige sterkte van Sy koninkryk oprig en dat Hy weer by daardie koninkryk sal aansluit in die grootste uur van die oorwinning in die geskiedenis van die wêreld! En so sluit ons vir die oomblik hierdie fase van die verhoor van JaHshua.

Ons het benader dit vanuit 'n ander versameling rekords wat hiermee verband hou, en die verhaal van Rome is nog meer uitdagend. Selfs Romeinse wagte voor Pilatus kon nie die vaandels van Rome regop hou toe JaHshua nadergekom het nie! Die vaandels het byna dubbel gebuig. Twee sterk manne op elke vaandel kon nie die Romeinse vaandels keer om nie voor JaHshua te buig nie.

Dit het Pilatus beïndruk en die Jode woedend gemaak. Maar voor Hom, soos wat profesieë verklaar het, sal "elke vaandel buig en alle elkeen sal verklaar dat Hy Koning van die Konings en Meester van die Meesters is."

1 Nikodemus 2:5 En toe JaHWèshua binnetree, en die vaandeldraers die vaandels vashou, het die **vaandelkoppe gebuig** en JaHWèshua vereer.

5a En toe die **Jode** die houding van die vaandels sien, hoe hulle hul buig en JaHWèshua vereer, het hulle hardop na die vaandeldraers **geskree**.

5b Pilatus sê vir die Jode: Verbaas julle jul nie daaroor dat die vaandelkoppe hulle gebuig en JaHWèshua vereer het nie?

5c Die Jode sê vir Pilatus: Ons het gesien hoe die vaandeldraers hulle laat buig en Hom vereer het.

5d En die goewerneur laat die vaandeldraers roep en sê vir hulle: Waarom het julle dit gedoen?

5e Hulle sê vir Pilatus: Ons is Grieke en tempeldienaars, hoekom sou ons Hom vereer? Om die waarheid te sê, terwyl ons die vaandels

vasgehou het, het hulle uit hulself gebuig en Hom vereer!

6 Toe sê Pilatus vir die owerstes van die sinagoge en die oudstes van die volk: **Kies julle nou bekwame, sterk manne en laat hulle die vaandels vashou, en laat ons sien of hulle uit hul eie sal buig.**

6a En die **oudstes van die Jode het twaalf sterk en bekwame manne geneem** en hulle ses-ses die vaandels laat vashou en hulle voor die regbank van die goewerneur laat plek inneem. En Pilatus sê vir die bode: **Neem Hom uit die geregsaal en bring Hom dan weer na binne op die wyse wat jy goeddink.**

6d En die bode het gehandel op dieselfde wyse as die eerste keer en JaHWèshua ernstig versoek om oor sy mantel te loop.

6e En Hy het daarop geloop en binnegegaan. **En toe Hy binnetree, het die vaandels hulle weer gebuig en Hom vereer.**

3 TOE Pilatus dit sien, het hy bang geword en geprobeer om uit die regterstoel op te staan.

Gedurende hierdie tyd wanneer ons onself herinner aan die opstanding, beïndruk hierdie gebeure rondom die lewe van JaHshua die hele Christendom. Dit is deel van die besoek van ons God aan Sy kinders. Siende dat die kinders van God in liggame van vlees beliggaam is, het Hy dieselfde vlees op Hom geneem. Hy skaam Hom nie om julle Sy broers te noem nie, die ras wat Hy vir Sy koninkryk gevestig het. En die oorwinning is verseker.

Ons het gesien hoe baie veranderinge die wêreld verander. Ons is 'n groot nasie en daar is 'n menigte van volke.

Ons het uitstekende tegnologie en 'n magtige beskawing, maar ons het nog nie geleer om ons vyande te leer ken en om die wapenrusting van God teen hulle op te stel nie. Maar ons sal dit vanaf vandag moet doen.

Einde van die lesing

Jode, Mohammedane en Brahmane vanuit `n geestelike oogpunt

Gedikteer aan Jakob Lorber op 28 April 1847

75 (JaHshua spreek) Ons sal natuurlik nie al die groepe wat die aarde bewoon, afsonderlik beskou nie, aangesien dit te veel tyd en te veel ruimte in beslag sou neem, maar ons sal net `n algemene blik op die sogenaamde verhoudinge gooi, waarin die verskeie inwoners van die aarde hoofsaaklik verkeer en wat die geestelike verband tussen hulle en die hemel bewerkstellig.

[03] Met betrekking tot die mededeling oor die aarde, is daar nie veronderstel om gevra te word wat die rol van die ander inwoners op aarde is nie, omdat die hoofsaak tog altyd die Christene bly, en die **geestelike aarde net deur Christen-geeste, maar nooit deur heidense geeste beheers en gelei word nie**; - maar dit gaan hier bloot oor `n paar porsies hooi vir die kritici sodat hulle ook iets het om te vreet. - Die tropiese lande is bekend daarvoor dat daar aansienlik meer gras groei as lande met `n gematigde klimaat waar die Christelike vlag meestal waai; daarom kan ons ook verseker wees dat ons **juis in tropiese lande `n oorvloed hooi sal vind**, en daarom sal ons onself in hierdie opsig tot die ander inwoners van die aarde wend.

Die Jode vanuit `n geestelike opsig

[04] Naaste aan die groot verskeidenheid Christelike sektes, lewe die Jode verspreid oor die hele wêreld; hulle kan vergelyk word met daardie **varkspek** wat die kokke gebruik om maer wildsvleis te spek. Netso is allerlei volke, wat meestal baie maer wildsvleis is, ook op die hele aarde **met Jode deurspek**.

Jode vergelyk meestal met varke, vir wie die mense orals `n bietjie spek laat groei, sodat, wanneer die maer jare kom, hulle hulself weer van die goue en silwer vet van die Jode kan laat deurspek. `n Jood, soos sy gesindheid tans is, is **volkome `n vark** (nou is ons 172 jaar later); reeds die **uiterlike** wys al vir ieder en elk aan watter diereklass hierdie menseras behoort. `n Jood lyk in die algemeen soos `n vark, en stink soos `n vark, en rol orals in die mees veragtelike wêreld-modder soos `n vark, om sy goud- en silwerdors te stil. Vir hom is, geestelik gesproke, elke soort kos aanvaarbaar; vir die Christen is hy `n Christen, met die Turke `n Turk, met die heidene `n heiden, met die Chinese `n Chinees, met die fetisdienaar `n fetisj, net om al hulle goud, silwer en edelstene in die hande te kry.

`n Vark kan ook enige kos verdra; selfs suiwer uitskot is vir hulle welkom, solank dit net nog warm is. - Dit is ook by die Jode die geval; orals waar hy net `n bietjie

warmte of neiging vir sy belangstelling vind, dit vreet hy, want dit is juis daardie mense **wat alles vir geld sal doen**, en onder hulle bestaan daar net baie geringe uitsonderings. Die bestes is, soos julle gewoon is om te sê, in geestelike opsig **geen skoot kruit (geen koeël) werd nie**.

[05] Hulle wag nog altyd op `n Messias, wat vir hulle eendag weer na hulle ou beloofde land sal teruglei, en `n groot, wonder-magtige volk van hulle sal maak; **maar daardie Messias sal nooit weer kom nie** en hulle sal tot aan die einde van die tye bly wat hulle is; derhalwe ook, wat maklik begrypbaar is, in die geesteryk `n uiters lae en nie-agtenswaardige rol speel.

In die hiernamaals is hulle dit wat hulle hier is, naamlik sjaggers (smouse), net met die verskil, dat hulle hier in menslike vorm onder die mense wandel, maar in die hiernamaals meestal in die mees gehate **gestalte van varke** tevoorskyn kom; natuurlik nie vir ieder en elk sigbaar nie, ook nie onder mekaar nie, maar **net in die rein lig van waarheid beskou** (d.w.s. vanuit die sfeer van die Meester beskou).

[06] Aangesien daar nie meer veel met die Jode te make is nie, en elkeen dit weet dat hulle in die hele wêreld onder alle nasies aangetref kan word en orals dieselfde besigheid beoefen, wil ons ook niks meer verder oor hulle sê nie. Die groot geestelike eienskappe is wel nog oorheersend in hulle teenwoordig, maar **hierdie eienskappe word vir ydel en slegte doeleindes aangewend**. Daarom bly hulle ook wat hulle is, en in die geesteswêreld bestaan daar geen hemel wat nog maerder is as die Joodse een nie, want hulle kwansel ook daar, **en die goud se glans is vir hulle meer, as die mees intensiewe lig van die waarheid**.

